

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414213519
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414213519.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci navrhovateľa: E. R., X.. XX.XX.XXXX, V. L. XXX XX E. XXX, zastúpený: Spotrebiteľské centrum generácie 2000 so sídlom J. Simora 5, 940 01 Nové Zámky, v zastúpení Miroslav Antoňak, nar. 20.02.1987, P.O.BOX 405, 814 99 Bratislava proti odporcovi: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom: Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 313 510 26, zastúpený: JUDr. Miroslava Zaujecová, advokátka so sídlom advokátskej kancelárie Planét 12, 821 02 Bratislava, o obnovu konania t a k t o

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania zamietla.

Súd návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 24C/209/2011-94 zo dňa 21.02.2013 z a m i e t a .

Súd odporcovi návrhu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na obnovu konania, doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 18.08.2014 sa navrhovateľ domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24C/209/2011 s odôvodnením, že počas konania sa mu nepodarilo preukázať, že v predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Rimavská Sobota, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX*XXXXXX dňa 09.11.2007. Navrhovateľ uviedol, že v čase pojednávania nemal vedomosť o právoplatnom rozhodnutí o začatí exekúcie voči dlžníkovi E. A. a spoludlžníčke V. A., ktorí sú spoločnými účastníkmi zmluvného vzťahu s odporcom. Ďalej uviedol, že nemal ani vedomosť o skutočnosti, že dlžník E. A. plní pohľadávku oprávnenej, a to vo forme zrážok z dôchodku, ktoré vykonáva Sociálna poisťovňa mesačnými zrážkami z dôchodku dlžníka na účet súdneho exekútora v prospech oprávnenej. Navrhovateľ ďalej argumentoval, že na pojednávaní nemal žiadne listinné dôkazy, ktoré by dokazovali jeho tvrdenia, a uvedený skutkový stav zistil až v júli 2014, keď sa mu podarilo skontaktovať s hlavnou dlžníčkou. Má za to, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a zistenie jej existencie musí viesť k zastaveniu konania v každom štádiu konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania uviedol, že ak ide o vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania, a tých istých osôb, vykonanie dôkazov môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na vyššie uvedené požiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým povolí odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia sp. zn. 24C/209/2011-94.

Okresný súd Bratislava IV uznesením sp. zn. 24C/234/2014-25 zo dňa 12.11.2014 návrh na obnovu konania zamietol.

Voči uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré bolo tunajšiemu súdu dňa 05.12.2014.

Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 7Co/165/2015-56 zo dňa 18.08.2015 zrušil uznesenie súdu 1. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že išlo o procesné pochybenie súdu 1. stupňa, ktorý o návrhu na obnovu konania rozhodol ex cathedra (tzv. od stola), a to aj napriek tomu, že z ust.

§ 234 ods. 2 O.s.p. a contrario vyplýva povinnosť nariadiť pojednávanie za účelom prejednávania návrhu na obnovu konania, ak nie je dôvod na jeho zamietnutie pre jeho neprípustnosť, oneskorenosť alebo podanie neoprávnenou osobou. Uložil povinnosť súdu 1. stupňa v zmysle ust. § 228 ods. 1 O.s.p. nariadiť pojednávanie za účelom opätovného posúdenia dôvodnosti návrhu na obnovu konania.

Navrhovateľ doručil súdu dňa 03.12.2015 podanie a doplnenie listinných dôkazov k návrhu na obnovu konania v ktorom uviedol, že dňa 13.11.2015 osobne navštívil dlžníkov v mieste ich bydliska v Rimavskej Sobote za účelom zistenia a získania dôkazov k pohľadávke navrhovateľa, ktorých sa už domáhal v súdnom konaní vo veci platobného rozkazu a konania o súdnom zmiery a neboli súdom zabezpečené. Zmluva na základe ktorej si navrhovateľ (v konaní 24C/209/2011) uplatnil svoj nárok je sofistikovaná a dodávateľ (navrhovateľ v konaní 24C/209/2011) využíva nekalé obchodné praktiky. Navrhovateľ poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora, ktorý ustálil, že účel článku 6 Smernice 93/2013, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi aby sám poukázal na nejaký charakter týchto podmienok. Cieľom povolenia obnovy konania, po tom, čo spotrebiteľ predloží skutočnosti a dôkazy o ktorých bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní vedieť, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je podľa názoru odporcu snaha o vylúčenie zo života bežných ľudí neprímeraných podmienok, ktoré zhoršujú kvalitu života a naplniť cieľ článku 6 Smernice Rady 93/13 EHS. Navrhovateľ ďalej uviedol, že na základe ručiteľskej listiny sa stal pre nesplácanie úveru dlžníkmi dlžníkom odporcu a jeho záväzky mu vyplývajú z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a odporca má postavenie spotrebiteľa. Navrhovateľ uviedol, že úverovú zmluvu nepodpisoval, ani ju nedostal a nedostal ani Všeobecné obchodné podmienky, o ktorých neprehlásil, že ich pozná a súhlasí s ich znením. Navrhovateľ podpísal len ručiteľskú listinu. Až po podaní návrhu na obnovu konania a zabezpečení si listinných dôkazov sa navrhovateľ dozvedel, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, výška úveru je podľa zmluvy neurčitá a úver bol poskytnutý na neurčitý čas. Za nekalé obchodné praktiky, na ktoré nemohol v pôvodnom konaní poukázať, považuje navrhovateľ skutočnosť, že odporca (navrhovateľ v konaní 24C/209/2011) účelovo klamal a zatajoval skutočnosti, že si nárok uplatnil voči dlžníkom v exekučnom konaní a nepriznal ani skutočnosť, že prijíma plnenie súčasne od dlžníka, a aj navrhovateľa, pričom v skutočnosti nie je presne známe, aké plnenie odporca (navrhovateľ v konaní 24C/209/2011) prijal od dlžníka a navrhovateľa spolu.

Navrhovateľ namieta, že dlžník ako i ručiteľ - navrhovateľ plnia súčasne to isté plnenie tomu istému veriteľovi. Navrhovateľ zároveň poukázal aj na odvysielané reportáže o nekalých obchodných praktikách dodávateľa neprijateľných zmluvných podmienkach, poukázal na informácie uvedené Ministerstvom spravodlivosti SR, Obchodnej inšpekcie SR a informácie z judikatúry súdov vo veci navrhovateľa. Navrhovateľ má za to, že je naplnená skutková podstata pre obnovu konania, pretože existujú dôkazy a spotrebiteľ z procesného hľadiska nezavinil, že sa s nimi súd nemohol oboznámiť. Na základe uvedeného navrhol, aby súd rozhodol o povolení obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/209/2011 a zároveň povolil odklad vykonateľnosti uznesenia o schválení súdneho zmiery č. k. 24C/209/2011 do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Súd vo veci nariadiť pojednávanie dňa 16.02.2016, na ktoré sa dostavil splnomocnený zástupca navrhovateľa, nakoľko tento doručil súdu dňa 11.02.2016 ospravedlnenie, v ktorom žiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a vyslovil súhlas, aby súd rozhodol bez jeho prítomnosti a vzdal sa svojho práva konať pred súdom 1. stupňa. Zároveň požiadal, aby súd konal v prítomnosti zvoleného zástupcu, ktorým je Spotrebiteľské centrum generácie 2000, v zastúpení H. C.. Odporca ako aj právny zástupca odporcu (v konaní 24C/209/2011 navrhovateľ) sa dostavili, predvolanie mali vykázané riadne a včas.

Právny zástupca odporcu uviedol, že sa pridriavajú svojho vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 08.01.2015, kde boli zhrnuté všetky dôvody, pre ktoré požiadali zamietnuť žalobu ako nedôvodnú z dôvodov, že nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre povolenie konania o obnovu konania. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ odôvodňoval svoje podanie o ust. § 228 ods. 1 O.s.p. písm. a/, ale neuviedol žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že sa objavili nové dôkazy ktoré by boli spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a o ktorých by v čase pôvodného konania nemal vedomosť. Zároveň navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že svoj návrh podal v zákonom stanovenej lehote, a keďže nesie dôkazné bremeno, požiadali súd konanie zastaviť a priznať náhradu trov konania.

Zástupca navrhovateľa navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko sa navrhovateľ dožadoval zrušenia súdneho zmiernu a návrhu na obnovu konania, ale návrh nebol dostatočne podložený.

Podľa ust. § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa ust. § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmiern, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmiern schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa ust. § 228 ods. 3 O.s.p. návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 229 O.s.p. obnova nie je prípustná proti rozsudkom

a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je;

b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa ust. § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa ust. § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § 228 ods. 1 písm. c),

d) § 228 ods. 1 písm. d),

e) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa ust. § 230 ods. 2 O.s.p. navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa ust. § 232 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa ust. § 232 ods. 2 O.s.p. pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni.

Podľa ust. § 234 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa ust. § 234 ods. 2 O.s.p. ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Nahliadnutím do súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 24C 209/2011 bolo zistené, že navrhovateľ (v konaní 24C/209/2011) požiadal súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.338,58 eur s prísl. titulom ručiteľského záväzku odporcu, ktorý tento prevzal za splácanie úveru poskytnutého na

základe Úverovej zmluvy č. ú. XXXXXXXX/XXXX dňa 18.06.2002. Uvedenou zmluvou navrhovateľ (v konaní 24C/209/2011) poskytol U. A. a E. A., ako hlavným dlžníkom, a spoludlžníkovi - H.. V. A. úver pre stavebné sporenie Flexibil vo výške 9.958,18 eur. Okresný súd Bratislava IV pod sp. zn. 30Ro/564/2010-38 vydal dňa 14.03.2011 vo veci platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.338,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne z dlžnej sumy od 28.06.2007 do zaplataenia, poplatky za vedenie účtu za r. 2008-2010 v celkovej sume 84,60 eur a servisný poplatok za r. 2009 vo výške 4,95 eur. Rovnako zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 265,50 eur. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odporca v zákonnej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej a požiadal, aby súd konanie prerušil z dôvodu, že na hlavnú dlžníčku zo zabezpečenej úverovej zmluvy - U. A. bol rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 1K/14/2007 zo dňa 30.08.2007 vyhlásený konkurz. Okresný súd Bratislava IV, sp. zn. 24C/209/2011-73 zo dňa 14.05.2012 návrh na prerušenie konania zamietol. Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 3Co/334/2012-84 uznesením zo dňa 30.11.2012 uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.01.2013. Okresný súd Bratislava IV sp. zn. 24C/209/2011-94 uznesením zo dňa 21.02.2013 schválil súdny zmier s tým, že odporca sa dobrovoľne zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.338,58 eur titulom istiny spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 7 % od 28.06.2007 do zaplataenia, spolu s poplatkami za vedenie účtu a servisnými poplatkami v celkovej sume 89,55 eur, ako aj náhradu trov konania v sume 26,55 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 100,-eur, počnúc právoplatnosťou uznesenia o schválení zmiaru, vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2013.

Návrhom na obnovu konania, doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 18.08.2014 sa navrhovateľ (v konaní 24C/209/2011 odporca) domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24C/209/2011 s odôvodnením, že počas konania sa mu nepodarilo preukázať, že v predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Rimavská Sobota, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX*XXXXXX dňa 09.11.2007.

Okresný súd Bratislava IV uznesením sp. zn. 24C/234/2014-25 zo dňa 12.11.2014 návrh na obnovu konania zamietol. Voči uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré bolo tunajšiemu súdu dňa 05.12.2014. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 7Co/165/2015-56 zo dňa 18.08.2015 zrušil uznesenie súdu 1. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd mal v konaní na povolenie obnovy konania preukázané, že navrhovateľ uzatvoril dňa 18.06.2012 ručiteľskú listinu, na základe ktorej sa zaviazal na základe vyzvania odporcu najneskôr však v deň splatnosti uhradiť úver, alebo jeho časť, pokiaľ ho v deň splatnosti neuhradí poberateľ úveru z vlastných prostriedkov. Následne dňa 26.04.2007 vyzval odporcu hlavných dlžníkov, spoludlžníka a odporcu ako ručiteľa k vyporiadaniu nedoplatku z úverovej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že títo na výzvu odporcu v stanovenom čase nereagovali, došlo dňa 28.06.2007 k zosplatneniu celého zostatku úveru vo výške 4.338,58 eur, pričom na jeho zaplataenie boli písomne vyzvaní tak hlavní dlžníci, spoludlžník, ako aj navrhovateľ ako ručiteľ.

Súd je toho názoru, že právny vzťah medzi účastníkmi hlavného záväzkovo právneho vzťahu sa posudzuje podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o Spotrebiteľských úveroch a podľa ust. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zák. č. 634/1992 Zb. o Ochrane spotrebiteľa.

Súd vychádza zo skutočností, že pôvodná zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom (v konaní 24C/209/2011) na jednej strane a hlavnými dlžníkmi a spoludlžníkom na strane druhej má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy a preto bolo nevyhnutné na ňu aplikovať ust. Občianskeho zákonníka vrátane tých, ktoré upravujú inštitút ručenia. Záväzok ručiteľa je subsidiárnym vo vzťahu k hlavnému záväzku dlžníka. Veriteľ musí byť písomne najskôr vyzvať dlžníka na splnenie dlhu a až následne v prípade nesplnenia dlhu dlžníkom je povinný dlh splatiť ručiteľ (v danom prípade odporca) v zmysle ust. § 548 OZ. Povinnosť splatiť dlh nastupuje až potom, čo bol dlžník veriteľom márne písomne vyzvaný na splnenie dlhu. Veriteľ si mohol následne uplatniť svoj nárok žalobou proti dlžníkovi či ručiteľovi samostatne, ale aj zároveň.

Tvrdenie navrhovateľa na povolenie obnovy konania, že v danom prípade ide o res iudicata, nakoľko nárok odporcu bol uspokojený už pred uzatvorením súdneho zmiaru, pretože v predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Rimavská Sobota, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. XXXX*XXXXXX dňa 09.11.2007, voči povinným U. A., E. A. C. H.. V. A., ktorí sú spoločnými

účastníkmi zmluvného vzťahu s odporcom ako aj tvrdenie, že nemal vedomosť o skutočnosti, že dlžník E. A. plní pohľadávku oprávnenej, a to vo forme zrážok z dôchodku, ktoré vykonáva Sociálna poisťovňa mesačnými zrážkami z dôchodku dlžníka na účet súdneho exekútora v prospech oprávnenej neobstojí, nakoľko Uznesením o súdnom zmiery tunajšieho súdu sp. zn. 24C/209/2011 zo dňa 21.02.2013 boli určené práva a povinnosti E. R. - odporcu, ako účastníka tohto sporového konania. Predmetný spor sa netýka tých istých osôb ako vedené exekučné konanie na poberateľov úveru.

Skutočnosti, ktoré uvádza navrhovateľ vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania mu boli známe už v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 24209/2011, nakoľko už vo svojom odvolaní zo dňa 06.06.2012 uviedol, že na hlavnú dlžníčku sa začalo v roku 2007 konkurzné konanie a v predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté udelením poverenia Okresným súdom Rimavská Sobota č. XXXX XXXXXX zo dňa 09.11.2007 na vykonanie exekúcie voči poberateľom úveru.

Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje účastníkovi konania a to za dodržania zákonom predpokladaných podmienok, opätovné prejednanie veci, ktorá už bola skončená právoplatným súdnym rozhodnutím. Zákon, práve z dôvodu vymedzenia výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, stanovuje určité a konkrétne kritériá prípustnosti obnovy konania.

Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy, nakoľko takáto prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 228 ods. O.s.p.. Procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku je podmienená skutočnosťou, že ten kto navrhuje obnovu konania nemal žiadny podiel na tom, že v pôvodnom konaní nemohol použiť skutočnosti alebo dôkazy.

Súd zároveň vyhodnotil, že návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania nebol podaný riadne a včas v súlade u ustanovením § 230 O.s.p. nakoľko navrhovateľ ani v tejto časti neuniesol dôkaznú povinnosť a nepreukázal dodržanie subjektívnej lehoty.

S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal žiadne skutočnosti preukazujúce, že boli kumulatívne splnené podmienky v zmysle ust. § 228 Os.p. na povolenie obnovy konania, nakoľko nepredložil žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré nemohol predložiť v pôvodnom konaní, nakoľko o nich nevedel a ktoré by boli spôsobilé privodiť mu ako účastníkovi pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa na obnovu konania sp.zn. 24C 234/2014 zamietol.

Z dôvodu, že navrhovateľ súdu nepredložil dôkazy spôsobilé privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, súd nevyhovel ani návrhu na nariadenie odklad vykonateľnosti v zmysle § 233 O.s.p.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Citované ustanovenie § 150 O.s.p. je zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je, existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V danom prípade súd pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadal na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch obidvoch účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

Do úvahy súd bral tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Súd ale v tomto prípade aplikoval citované ust. § 150 O.s.p. s ohľadom na okolnosti, ktoré viedli odporcu k uplatneniu nároku na tunajšom, pričom súd dospel k záveru, že ide o situáciu, kedy sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel aj k záveru, že sú tu súčasne aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov odporcovi celkom neprizná.

Súd poukazuje na nespornú skutočnosť medzi účastníkmi, že navrhovateľ je už finančne zaťažený povinnosťou splácania na základe schváleného súdneho zmierného uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 24C/209/2011-94 zo dňa 21.02.2013 s tým, že navrhovateľ sa dobrovoľne zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.338,58 eur titulom istiny spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 7 % od 28.06.2007 do zaplatenia, spolu s poplatkami za vedenie účtu a servisnými poplatkami v celkovej sume 89,55 eur, ako aj náhrady trov konania v sume 26,55 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 100,-eur. Nakoľko v danom prípade súd dôvody na strane navrhovateľa posúdil ako dôvody osobitného zreteľa, pričom k odstráneniu neprímeranej tvrdości, vychádzajúc z posúdenia všetkých okolností tejto konkrétnej veci rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.